

ת"פ 16867/03/13 - מדינת ישראל נגד מוהנד עווד

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 16867-03-13 מדינת ישראל נ' עווד

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

נגד
מוהנד עווד

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת סכין בכך שביום 7/7/12 בשד' משה דין בפסגת זאב בירושלים החזיק סכין, אותה הטמין בנעליו.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 24 שנה, בן שישי במשפחה המונה זוג הורים ו-7 ילדים.

בתסקיר צוין כי הנאשם נישא, אך במועד הטיעונים לעונש עדכנה באת כוחו כי חודש לאחר נישואיו התגרש על רקע מחלוקות בינו לבין משפחת גרושתו.

הנאשם סיים 9 שנות לימוד והחל לעבוד בעבודות מזדמנות. כיום הנאשם אינו עובד בשל פציעתו בעבודה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בתהליך גיבוש זהותו והתפתחותו העצמית. הנאשם דיווח על שימוש יומיומי בסמים מסוג חשיש, הביע רצון מילולי ראשוני להשתלב בטיפול גמילה, אך ניסיונות לשלבו לא עלו יפה בשל העדר שיתוף פעולה מצידו.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו והסביר כי החזיק בסכין ברכבו לצרכי עבודה, אך משנעצר על ידי המשטרה, הטמינה בנעליו שכן ידע כי מדובר במעשה עבירה.

בהעדר עבר פלילי, נמנע שירות המבחן מהמלצה על השתתפות עונש מאסר בפועל, אך בשל החשש להישנות עבירות

דומות בעתיד, ממליץ השירות על השתת מאסר מותנה כעונש מרתיע, התחייבות עצמית וקנס.

טיעוני הצדדים לעונש

התביעה עותרת להשתת מאסר בן 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות או 12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה, בשל קביעת שירות המבחן בדבר רמת סיכון בינונית להישנות מעשים דומים בעתיד ונסיבות התקופה הנוכחית, בה מתרחשים אירועי דקירה מדי יום.

מנגד, מציינת הסנגורית כי צוק העיתים אינו שיקול רלבנטי שכן תסקיר שירות המבחן ניתן בחודש 7/15.

נוכח גילו הצעיר של הנאשם והיותו נעדר עבר פלילי מבקשת הסנגורית לסיים עניינו של הנאשם במאסר מותנה.

מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

על פי עובדות כתב האישום נמצאו ברשות הנאשם סכין.

הערך המוגן בעבירה של החזקת סכין הינה הגנה על גופו, שלומו ובטחונו של הפרט מפני תופעת הסכינאות (רע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**), ולמנוע מראש סיכונים העלולים להתרחש עקב שימוש אלים בסכין.

בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה מינורית. הנאשם לא עשה שימוש בסכין ולא נגרם נזק מהחזקתו.

בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים שונים, החל ממאסר מותנה ועד למאסרים ממושכים בפועל בהתאם לנסיבות השונות ומידת הסיכון (רע"פ 2932/08 **מרגאן נ' מדינת ישראל**; רע"פ 9400/08 **מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 10033/08 **שירזי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מחוזי מרכז) 11-02-9095 **מסארוה בן מוחמד נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מחוזי מרכז) 12-09-32376 **שביטה בן פחר נ' מדינת ישראל**; רע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מדינת ישראל**; ע"פ 11-08-8267 (מחוזי חיפה) **סאלח סואעד נ' מדינת ישראל**; ע"פ 12-08-3727 (מחוזי חיפה) **בנימין איפראימוב נ' מדינת ישראל**).

נוכח **מידת הפגיעה בערך המוגן**, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בודדים.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם בן 24 שנה, גרוש ללא ילדים. בן למשפחה נורמטיבית ושומרת חוק.

הנאשם נטל אחריות על העבירה וזו היא לו הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין פלילי.

מנגד, הנאשם אינו מנהל חיים נורמטיביים, עושה שימוש קבוע בסמים מסוג חשיש וניסיונות לשלבו בטיפול לא צלחו בהעדר שיתוף פעולה מצדו.

לקחתי בחשבון את הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה, ללא ביצוע עבירות נוספות ככל הידוע ליושב בדין, את נטילת האחריות ואת העדר העבר הפלילי והמלצת שירות המבחן. התלבטתי אם ראוי להשית על הנאשם מאסר קצר לריצוי בפועל, ובסופו של יום ראיתי להסתפק בהשתת עונש צופה פני עתיד.

בנסיבות העניין דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 60 יום מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה של החזקת סכין ו/או אגרופן.

2. קנס כספי בסך 1,500 ₪ בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 11.3.16.

ניתן היום, 17.2.2016 בנוכחות הצדדים.